

Skala, maa denne Indtægtsskat ogsaa tænkes med en stigende Skala — saa vil man faa et Resultat, hvorved de smaa i Samfundet faa en Lettelse i Skatterne, men de store, selv om de ere store Forbrugere, alligevel vilde faa mere Beskatning; thi den Lettelse, de faa gennem Toldskatten, langt mere end ophæves ved den Indkomstskat med stigende Skala, der lægges paa dem. For øvrigt er det muligt ogsaa at gennemføre denne direkte Skattereform netop saaledes, at den Lettelse, de store Hartkornsbesiddere vilde faa i Hartkornbeskatningen, opvejedes af den Formueskat, de fik, naar man forsynede denne Formueskat med stigende Skala, og jeg ved ikke, hvorfor man, naar man er gaaet til Princippet om en Indkomstskat med stigende Skala, ikke ogsaa er gaaet til en Formueskat med stigende Skala. Det vilde forandre den direkte Beskatnings Karakter ikke saa lidt og gøre den adskilligt bedre, om vi fik en Formueskat med stigende Skala, om der med andre Ord blev en direkte Beskatning med en stigende Skala, og, som det blev udtalt af det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) forleden, med Kompensation i sig selv, saaledes at Staten ikke fik nogen Indtægtsnedgang, og saaledes, at vi ikke gav en Skattelettelse paa 4—5—6,000 Kr. til Mennesker, der ikke have fjerneste Trang til en saadan Skattelettelse og glemte dem, der sidde netop med den store Trang til en virkelig demokratisk Skattereform.

Den fungerende Indenrigsminister (Alberti): Den Tale synes jeg at have hørt adskillige Gange før. (*Borghjerg:* En god Ting kan ikke siges for ofte!) . . . Men en daarlig Ting kan det. Jeg skal naturligvis ikke i Enkeltheder imødegaa det ærede Medlem. Det vilde være ganske overflødig, da, som jeg nys bemærkede, næsten alt, hvad det ærede Medlem sagde, kun er Gentagelser. Jeg har kun forlangt Ordet for et Par ganske faa Bemærkninger. Det ærede Medlem gjorde gældende, at paa et vist Tidspunkt havde Flertallet i denne Sal været i Uoverensstemmelse med Befolkningens Flertal. Det er rigtigt. Hvorfor kunde saa ikke et Flertal i et Sogneraad være i Uoverensstemmelse med Befolkningens Flertal?

Det ærede Medlem fremtraadte som Landstingets Ridder og vilde i denne Egenkab bryde en Lanse med mig. Det forekommer mig, at Tanken i sig selv er saa latterlig som vel muligt.

Med Hensyn til det ærede Medlems

Citering af Rigsdagstidenden skål jeg tillade mig at fremføre et enkelt Tilfælde af det ærede Medlems egen Praksis. For en Tid siden stod det ærede Medlem og ballydrede et langt Stykke om Loven om Medgift til de to Prinsesser. Lidt efter stod Konseilspræsidenten op og slog det ærede Medlem grundigt paa Munden med det ærede Medlems egen Udtalelse fra i Fjor eller i Forfjor. Det ærede Medlem havde, viste det sig, i Fjor eller i Forfjor udtalt lige det modsatte af, hvad han udtalte i Aar. Saaledes som det blev citeret af Konseilspræsidenten, udtalte det ærede Medlem sig i Fjor eller i Forfjor. I Aar giver han ikke en sur Sild derfor. Det gør jeg heller ikke.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nielsen-Grøn: Jeg fik intet Svar af den højtærede Minister. Jeg skal fortælle en Historie . . .

Formanden: Den ærede Folketingsmand fik kun Ordet for en kort Bemærkning.

Nielsen-Grøn: Den skal ogsaa blive kort. Da Oberst Tscherning rejsteovre i Jylland, som De vide, under Grundlovsforandringen, var der en meget fin Mand, der vedblev at sige, at han ikke forstod ham, han *kunde* ikke forstaa ham. Saa var der en gammel jydsk Bonde i Viborg-egnen, som sagde: Jo, Hr. Oberst, han kan godt, men han vil it!“ Jeg kommer til at sige ligesaadanne her til den højtærede Minister: Jeg tror, Hs. Ekscellence, den fungerende Indenrigsminister godt kan forstaa mig, men han vil it.

Den fungerende Indenrigsminister (Alberti): Det er den ærede fungerende Indenrigsminister platterdings umuligt at forstaa det ærede Medlem.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bosleff: Jeg takker selvfølgelig den højtærede fungerende Indenrigsminister for det Svar, jeg fik angaaende § 2. Men dersom det skal forstaas saaledes, at Forholdene blive ved at være, som de hidtil have været, forstaar jeg ikke, hvorfor den Bestemmelse er sat ind i Loven, saa er